ΘΕΑΤΡΟ

Γράφει η Εύη Προύσαλη

Σακελλάριου-Γιαννακόπουλου, *Τα κίτρινα γάντια*, Θέατρο Παρκ, καλοκαίρι 2005

Οι σκηνικές αναβιώσεις δημοφιλών κινηματογραφικών ταινιών είναι σύνηθες θερινό φαινόμενο. Όπως κι αν έχει στηθεί σκηνοθετικά η παράσταση, τουλάχιστον το κείμενο αποτελεί βασικό εχέγγυο δροσερού και πηγαίου χιούμορ. Κίνητρο για τους εναπομείναντες το μεσοκαλόκαιρο, στο κλεινόν άστυ, πολίτες, που συρρέουν στο θέατρο για να πάρουν ανάσες γέλιου μέσα στην καυτή βραδιά.

Οι παλαιότεροι που ευτύχησαν να δουν στη σκηνή τους πρώτους διδάξαντες στους πρωταγωνιστικούς ρόλους μοιραία κάνουν τις συγκρίσεις τους, ενώ οι νεώτεροι απολαμβάνουν τους αγαπημένους τους ηθοποιούς στο δύσκολο εγχείρημά τους. Διότι πράγματι, είναι δύσκολο να συναγωνίζεσαι υποκριτικούς κολοσσούς, ενώ ταυτόχρονα να ερμηνεύεις κείμενο και ατάκες που έχουν συνδυαστεί στη μνήμη όλων με συγκεκριμένη φωνή και παρουσία.

Ο Χρήστος Χατζηπαναγιώτης (Όρέστης) στη φετινή παράσταση *Τα κίτρινα γάντια* ήταν αναμφισβήτητα μια αποκάλυψη. Απέδειξε περίτρανα ότι μπορεί ν' αναμετρηθεί επί ίσοις όροις με τους προγόνους του. Ενθουσίασε με τη λιτότητα της ερμηνείας του και με το εκφραστικό μέτρο που τήρησε, σε αντιδιαστολή με πολλούς ομοτέχνους του, οι οποίοι έχουν κατ' επανάληψη "ξεχειλώσει" παρόμοιους ρόλους! Πηγαίος, αυθεντικός στις αντιδράσεις του, με εύστοχα μελετημένες θυμικές μεταπτώσεις, δεν "προκαλούσε" το γέλιο, το κέρδιζε αβίαστα. Αποτίναξε την όποια τηλεοπτική μανιέρα κι έπλασε έναν υπαρκτό ζηλιάρη σύζυγο. Μπράβο στον ηθοποιό!

Ανάλογα εύσημα αξίζουν και στον Γιώργο Βουλτζάτη (Μπρίλης), ο οποίος κατόρθωσε με τη φυσικότητά του και με τη χαριτωμένη ευκινησία του να φέρει το ρόλο του "χαζούλη" στα μέτρα του, χωρίς να τον προδώσει, αλλά και χωρίς να αντιγράψει το πρωτότυπο (Γιάννης Γκιωνάκης). Πηγαίο ταλέντο. Στο ρόλο της Ρένας (Κατερίνα Λέχου) θα προτιμούσαμε μια πιο "χυμώδη" παρουσία, κατά το πρότυπο της εποχής στην οποία εκτυλίσσεται το έργο. Η υποκριτική υπόσταση όμως της ηθοποιού αναίρεσε τους αρχικούς ενδοιασμούς –που ενισχύονταν όμως από τα αταίριαστα στο σωματότυπό της κοστούμια. Εξαιρετικές και μπριόζες και οι δύο άλλες γυναικείες φιγούρες του έργου Ευαγγελία Μουμούρη (Τούλα) και Νικολέτα Βλαβιανού (Άννα). Περισσότερη στιβαρότητα και μελέτη του τύπου του απαιτούνταν από τον Σπύρο Πούλη (Νώντας). Όλοι οι υπόλοιποι ηθοποιοί: Γιώργος Κυριακίδης, Γιώργος Χαδίνης, Αυγερινός Σουλόπουλος, Ιφιγένεια Στάικου, Αγγελική Λυμπεροπούλου, Γιώργος Χουλιάρας, Αρετή Ζαχαριάδου, Κων/νος Πασσάς, Τερψιχώρη Γκιόκα, Κων/νος Τζαφέρης κ.ά. διεκπεραίωσαν άρτια τους ρόλους τους.

Η σκηνοθετική διασκευή (Κώστας Τσιάνος) χάρισε στην παράσταση μια μελωδική (Γιώργος Θεοδοσιάδης) και χορευτική (Φωκάς Ευαγγελινός) άποψη. Μια θεατρική έξοδος απ' αυτές που σπάνια πια απολαμβάνει κανείς στις καλοκαιρινές σκηνές.